

[Prieme.]

anstaltninger truffet, saa man skulde bruge de hjemmelavede Fjedre, som det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen er saa stærkt interesseret i, saa vilde det jo dog ikke nytte noget i den Tid, vi lever i, for som bekendt forhindrer Valutacentralen Indførselen af Automobiles i en saadan Grad, at der ikke er Anvendelse for Automobiltjedre i nær samme Grad som tidligere, da man kunde indføre ubegrænset, hvad man vilde bruge her i Landet af Automobiles.

Pürschel: Jeg har bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger først om Dommerfuldmægtigene, dernæst om Grønland og endelig nogle almindelige politiske Bemærkninger.

De Bemærkninger, jeg har at gøre om Dommerfuldmægtigene, er fremkaldt af en Artikel i Fuldmægtig-Bladet, hvori man gør opmærksom paa, at de unge Fuldmægtige vil faa meget daarligere Kaar ved Statsansættelsen. Af Fuldmægtigene ansættes 40 af de ældste i 1ste Klasse med en Løn af 5 700 Kr., 60 i 2den Klasse med en Løn af 5 100, 30 i 3die Klasse med en Løn af 3 540 og 95, altsaa langt den største Gruppe, med en Lønning af 2 700. For at opnaa Førsteklasses Ansættelse skal man have 18 Aars Anciennitet, altsaa være omkring 43 Aar, og for at opnaa Tredieklasses Ansættelse skal man have mellem 7 og 8 Aars Tjeneste. Det er altsaa Folk mellem 32 og 33 Aar, det her drejer sig om, og alle de, som er yngre, som altsaa har op til 7—8 Aars Tjeneste, ansætter man i Virkeligheden som Aspiranter med en Lønning af 2 700 Kr. Jeg synes ikke, det er passende Vilkaar at byde, og jeg henleder den højtærede Justitsministers og Folketingets Opmærksomhed paa dette Forhold.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Grønland. Da vi i sin Tid aabnede en Havn paa Grønland for Færingerne, sagde jeg som mit Partis Ordfører her i Tinget, at der for mig ikke var nogen Tvivl om, at i Hælene paa Færingerne fulgte Nordmændene og efter disse andre Nationer, og de Efterretninger, der i Dag er kommet frem, viser, at denne Betragtning, som der i øvrigt ikke hørte nogen Spaadomsgave til at fremsætte, er sket Fyldest. Vi kender fra de norske Dokumenter om Opgøret efter Grønlandssagen, hvor varme de norske Ønsker er om at faa Adgang til Havne paa Vestgrønland, og vi ved, at det, man stræbte efter, var ikke mindre end fem Havne. Vi kender ogsaa fra tidligere Tid det, der nu

sker, at man fremhæver stærkt de meget store økonomiske Interesser, der skulde være knyttet til en saadan Aabning af Havnene. Man fremhæver, at det er Verdens rigeste Fiskeri, der findes dér o. s. v. Utvivlsomt har Fiskeriet været rigt deroppe, men enhver, der kender Forholdene, ved, at det grønlandske Fiskeri har en egen svingende Karakter. Det haves der jo stærke historiske Erfaringer for. Dette bør man have i Erindring, naar man taler om de store økonomiske Interesser, der er knyttet dertil, og dette bør man have i Erindring, naar man fra dansk Side disponerer til Imødekomme af de Ønsker, der nu er fremsat. Udviklingen er begyndt, og jeg tror ikke, den lader sig standse. Men det, det kommer an paa, er at have Herredømmet over denne Udvikling og lede den paa en Maade, der tjener de forenede danske og grønlandske Interesser paa rette Maade. Jeg er her meget tilfreds med at have erfaret underhaanden, at man har hørt de grønlandske Landraad om disse Spørgsmaal, og i øvrigt ogsaa med, at det Svar, de har givet, efter hvad jeg underhaanden har erfaret, er saaledes, som man maatte vente, det maatte blive fra disse i Virkeligheden fremskredne og over for Danmark meget tillidstulde Raad, nemlig at man ikke har afvist Tanken, naar man fra dansk Side anser det for rigtigt at aabne Havne, men har advaret mod de Følger, det kunde have, og anmodet om, at man vil søge at afbøde disse. Der vil utvivlsomt komme mange Krav, naar man aabner Havnene deroppe for fremmede Fartøjer, om Læger, Sygehuse, Kajanlæg, Vandforsyning, Olietanke, Benzintanke, Reparationsværksteder og Afmærkningsfyr. Det vil ogsaa blive nødvendigt at have Havnepoliti deroppe. Det er altsaa en lang Række ret betydelige Udgifter, som vil være forbundet med en saadan Aabning af Havnene. Disse Udgifter kan det lille grønlandske Samfund naturligvis ikke bære. Det maa derfor være en selvfølgelig Ting, at der kræves Havneafgifter deroppe, hvad man i øvrigt allerede gør i Færinghavnen, som i nogen Grad kan modvirke disse Udgifter. Endelig vil jeg gerne henstille til den højtærede Statsminister ikke at aabne mere end een Havn og gøre det paa Prøve og saa vidt muligt tidsbegrænset.

Saa er der et andet Spørgsmaal vedrørende Grønland, som trænger til en Løsning, det er Spørgsmaalet om en Minelov. Bortset fra Kryolitten har hidtil Minedriftens Resultater i Grønland været af meget bedrøvelig Karakter, men nu har man jo fundet Marmor deroppe, som siges at være